

Bà ăn chờ có nợ a gói mì? Đó là chuyện có thật đang xảy ra tại Hà Nội đối với nhiều công nhân đang chờ Tết.

Báo Lao Động hôm 11-1-2009 đăng bài viết nhan đề “Nhiều thất nghiệp và đang tìm kiếm việc” của nhà phân tích Lê Chân Nhân cho biết tình hình công nhân chờ việc đang bị trầm trọng.

Bài viết mô tả bức tranh nhiều hình ảnh như bị trầm trọng:

“Hàng ngàn lao động mất việc cuối năm. Hàng vạn người bị nợ lương, không có tiền thưởng. Nhiều người có cũng như không, vì tiền thưởng cho một năm lao động có thể không đủ ăn bát phở.

Một bộ phận rất lớn người lao động trong các khu công nghiệp là người từ các tỉnh nông nghiệp. Họ đi lên thành thị làm công nhân vì quê không có việc làm hoặc làm không đủ sống. Nhiều người vay mượn tiền để làm thủ tục đi xuất khẩu lao động, không may gặp những nợ của bộ phận suy thoái kinh tế trở về.

Nhà máy ngừng sản xuất, phải đóng cửa hoặc giảm bớt lao động nên họ phải trở về. Nếu cũ của trở về thì lại chờ thêm một thời gian. Họ đi kiếm công ty để mình đi xuất khẩu lao động, nhưng xét cho cùng cũng chờ đợi phải chờ ai. Người thất nghiệp kéo dài thành phố và nhà, cái nghèo ở quê đã quá rồi, nay gánh nặng thêm vì sản lao động thất nghiệp tăng lên.

Mới năm một tháng thì rất chênh lệch, nhưng dù sao thì người họ cũng được tiền triu. Còn năm nay, trên địa bàn TP.SG, có người được một tháng được 80 triu đồng, nhưng có người chỉ hơn 24.000 đồng. Đồng Nai và Bình Dương là các tỉnh có nhiều khu công nghiệp tập trung, năm nay nhiều người vẫn không thể kiếm đâu ra tiền thưởng nên chưa dám công bố có thưởng hay không và thưởng được bao nhiêu. Công nhân ở các nhà máy này cũng hiểu được khó khăn chung, chấp nhận có thể chờ được một thời gian chờ đợi.

Nếu có bất cứ xúc phạm đến công thì cũng thì một đôi đồng, không thêm được đồng nào mà có khi còn bị giảm bớt. Hiện nay lương phải bị giảm là 1,5-1,8 triu đồng/người/tháng (tính cả làm tăng ca). Đối với công nhân từ miền Bắc và miền Trung, số tiền gần hai triu đồng của một tháng tiền lương thì chắc chắn không đủ để về quê. Cho nên nhiều người không về quê, trở lại thành phố tìm việc khác. Họ đi xin việc làm theo thời vụ, dè chừng, ai muốn gì làm đó. Nhưng tìm được một chân rửa bát quán ăn hay trông xe cho nhà hàng cũng không dễ. Không ít người gặp hoàn cảnh đặc biệt khó khăn, về quê là làm thêm cho gia đình, nên kiếm được đôi đồng cũng cảm thấy thành phố.”

Đặc biệt, phân tích gia Lê Chân Nhân của báo quốc nói lên một hiện tượng đang xảy ra tại Hà Nội là “nợ a gói mì cho một bữa ăn” là hiện tượng của nhiều công nhân. Bài viết kể:

“Niềm hy vọng lớn nhất của đa số công nhân là sau Tết sẽ có việc làm. Họ trở lại những nơi công việc, sẵn sàng thi đua, thậm chí là đối kháng để công ty phải trả lương. Hà Nội đã có tình trạng công nhân sẵn sàng nợ a gói mì/một bữa. Nhiều nhà máy không có tiền hàng nên thu hồi sản xuất, thu nhập công nhân của tiền một triu đồng/tháng thì sống sao được...”